

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Udvara van a Holdnak

Hópelyhekkkel búcsúzik a november idén is. Pár napja a Hold jelezte a változást, de nem akartuk elhinni az időjárás előrejelzésnek. Váratlanul jött a hideg, Katalin napra érkezett.

Két kislány állt az ablaknál állt, és nézte a különös Holdat.

Ábrándos Kékszemű az egyik és Csillogó Barnaszemű a másik lányka. Nézték, hogy úszik a Hold a bárányfelhők között, vagy inkább a bárányfelhők haladtak el a Hold mellett és Hold felett. A fényes Hold bevilágította nagymami kertjét, a babaarcú árvácskák fölfelé néztek és sóhajtoztak. Pár napja még szép meleg őszi nap sütötte őket.

- Hold, Holdacska, milyen messze vagy tőlünk és milyen hideg az éjszaka, a páracseppek idefagynak sárga, kék, mélylila, bordó és fehér szirmunkra. Még a cirmos is szomorkodik és arra vár, hogy valaki betakar majd minket fenyőággal.

Összedugták fejüket az árvácskák, de biztosak voltak abban, hogy tavaszig kibírják az idők változását és már semmi meglepetés nem érheti őket.

A két kislány nézte a Holdat.

- Hold, Hold, Holdacska milyen rózsaszínű körgallérod van! Mondd el nekünk, mit jelent ez! Talán az ősz utolsó üzenete? Mami azt mondta, hogy az első téli hónap december lesz. Nemrég még a színes lomb volt a fákon, vörös, barna levelű juharfán, sárgaszínű hárson, aztán anya neve-napjára avarszőnyeg lett belőlük.

A Hold hunyorgott és az Ábrándos Kékszeműnek súgta:

-A piros körszalag csak dísz. Ne aggódj, Kicsim. Nem jelent semmit, talán kicsit hűl majd a levegő.

A Hold megint hunyorított és a Csillogó Barnaszeműnek súgta:

-Ma Telihold vagyok, holnapra már kicsit fogyok, aztán egyre karcsúbb leszek. Kis időre el is tűnök a csillagos égről, de hamarosan újra megjelenek fényes formámban és világítok majd az éjszakában a közelgő Mikulásnak, az éjszakai vándoroknak, még a pásztoroknak is, meg a három bölcs királynak, akik Keletről jönnek majd.

A fényemet kölcsönbe kapom a Naptól, majd látni fogod a Kékszeművel, hogy amikor fogyónak látasz, az csak azért van, mert másképp süt rám a Nap. A Föld körül forgok, a Föld a Nap körül. Örök tánc ez. Amikor felnőttek, akkor is így lesz.

Ne féljetek. A piros körgallér régebben mást jelentett, azt mondták sokan, hogy békétlenséget üzen, de most béke van. Mindenki ezt akarja.

Most fenn vagyok az ég tetején, de reggelre, amikor felébredtek a meleg szobában és kinéztek, én már a nyugati égbolton haloványodom és búcsúzom.

Holnap este csaknem a Hajnalcsillaggal együtt megjelenek, s akkor ismét megteszem égi utamat, de közben hunyorítok majd és bevilágítok ablakotokon. Ígérem, hogy soha nem fogok elbújni, csak ha hófelhők jönnek, de azok sem takarnak el, mert a szél délről meg nyugatról elfújja őket.

A két kislány ábrándosan és csillogó szemmel nézte a Holdat ,az egyre fényesebb csillagokat, a Fiastyúkot, az Oriont, a Nagymedvét a Göncölszekeket. Anya ott állt mögöttük, megsimogatta fejüket és azt mondta:

-Valamikor régen én is így néztem testvéreimmel az eget és tudtam, hogy lesznek majd gyermekeim, akik rácsodálkoznak majd a világra, szóra bírják a Holdat, a madarakkal beszélnek, a virágokat megöntözik, a kis állatokat gyengéden megérintik s bárhol járnak az emberek között, békességre törekednek.

Most pedig irány a kiságy, a Hold épp idekacsint, azt mondja: - Jó éjszakát gyerekek!